

Jeremia 42

Septuaginta (LXX)

- 1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ιερεμیان παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις ιωακίμ βασιλέως ἰουδα λέγων
- 2 βάδισον εἰς οἶκον ἀρχαβὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον
- 3 καὶ ἐξήγαγον τὸν ιεζονιαν υἱὸν ιερεμὶν υἱοῦ χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἀρχαβὶν
- 4 καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν ἀνανίου υἱοῦ γοδολιου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου μαασαίου υἱοῦ σελωμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν
- 5 καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου καὶ ποτήρια καὶ εἶπα πίνετε οἶνον
- 6 καὶ εἶπαν οὐ μὴ πίνωμεν οἶνον ὅτι ἰωνάδαβ υἱὸς ρηχαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων οὐ μὴ πίνετε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος
- 7 καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρῃτε καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς
- 8 καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς ἰωνάδαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν
- 9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν
- 10 καὶ ὤκισαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν ἰωνάδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν
- 11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη ναβουχοδονοσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπαμεν εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν ἄσσυρίων καὶ ὥκοῦμεν ἐκεῖ
- 12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
- 13 οὕτως λέγει κύριος πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλὴμ οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου
- 14 ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ ἰωνάδαβ υἱοῦ ρηχαβ ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου καὶ ἐλάλησα καὶ οὐκ ἠκούσατε
- 15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφῆτας λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνετε τὰ ὄντα ὑμῶν καὶ οὐκ ἠκούσατε
- 16 καὶ ἔστησαν υἱοὶ ἰωνάδαβ υἱοῦ ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὃ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσάν μου

17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ ἰουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλημ πάντα τὰ κακά ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς

18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ ἰωναδαβ υἱοῦ ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν

19 οὐ μὴ ἐκλίπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν ἰωναδαβ υἱοῦ ρηχαβ παρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς